Тема: Філософська теорія Платона.

Теорія: два світи єдиної реальності

Ця теорія ϵ **ядром усієї платонівської філософії**. Хоча вона не сформульована в одній праці, її розвиток і поглиблення можна знайти в кількох текстах, таких як «La República» і «Fedón».

У цій теорії реальність поділяється на два світи, з одного боку, відчутний світ або видимий світ, який містить форми та сутності, які вловлюються почуттями та піддаються постійним змінам, а з іншого боку інтелігібельний світ або світ ідей, де співіснують універсальні, вічні речі, які знаходяться поза часом і простором.

Через видимий світ ми сприймаємо речі, але насправді ці речі ϵ не що інше, як копія оригіналу. Оригінал перебува ϵ у світі ідей, де все ідеально і незмінно.

Світ ідей містить «сутності», які існують, навіть незважаючи на те, що вони не сприймаються людьми. Сутності ϵ частиною абстрактного знання і не можуть бути об'єктом чуттєвого знання, вони не можуть матеріалізуватися, до них можна отримати доступ лише через розум. За своєю природою вони ϵ незалежними і чистими сутностями.

З іншого боку, **відчутний світ характеризується мінливістю і нестабільністю**. Це матеріальний і чуттєвий світ, до якого люди можуть отримати доступ і сприйняти неозброєним оком, хоча насправді цей світ є нічим іншим, як ілюзією, «копією реального світу», тобто світу ідей.

За допомогою цієї подвійності теорія ідей намагається пояснити, що **єдиний спосіб отримати доступ до реальності та істини** — **через розум** . Ми не можемо захоплюватися зовнішністю, ми повинні сприймати світ і не довіряти власним відчуттям, якщо хочемо правильно його інтерпретувати.

У цьому сенсі філософія повинна бути відповідальною за те, щоб змусити людей мислити так, щоб вони мали можливість переходити з одного світу в інший, щоб нарешті споглядати «Ідею добра», яка живе у світі ідей.